

MICHEL HOUELLEBECQ

Maison grise / Szürke ház

A világ peremén elindult a vonat;
magam utaztam egy narancssárga ülésen,
láttam rácsokat, és házat, virágokat.
A furcsa levegő szertefoszlott szelíden.
A legelők között egy-egy ház állt, s olyan
normálisnak hatott. Én nem illek ide;
eltűnt az örömöm már egy jó ideje.
A csendben létezem. Széles sávban suhan.
Az ég még tiszta, szép, de a föld már sötét
Éled valami; nő bennem, s egyre hasad,
Alsó-Normandiában lehanyatlik a nap;
Billen a mérleg, és felmorajlik a vég.

Takáts-émlékek: Takáts Gyula Martyn Ferencsel 1971-ben